

§ 78. 1. W czasie ładowania lub wyładowywania wagony powinny być połączone z rampą za pomocą mostków przenośnych zakrywających wolną przestrzeń pomiędzy wagonem a rampą.

2. Mostek powinien być zbudowany i utrzymywany w sposób zabezpieczający przed poślizgnięciem się lub potknięciem pracowników oraz przed zmianą położenia mostku w czasie dokonywania prac przeładunkowych.

§ 79. Zabronione jest ładowanie wagonów powyżej dopuszczalnej wytrzymałości ich cięglin lub lin nośnych.

§ 80. 1. Zabronione jest wyładowywanie przedmiotów na tory.

2. Wyładowywanie przedmiotów na międzytorza dozwolone jest tylko w tym przypadku, jeżeli na międzytorzach są zbudowane rampy przeładunkowe lub gdy szerokość międzytorza wynosi co najmniej 6 m.

VII. Przepisy końcowe.

§ 81. Tekst niniejszego rozporządzenia lub odpowiednie wyciągi z niego powinny być podane do wiadomości pracowników przez wywieszenie w miejscu widocznym i utrzymywane w stanie czytelnym.

§ 82. Kierownicy zakładów pracy obowiązani są opracować w ramach niniejszego rozporządzenia instrukcje szczegółowe dostosowane do warunków obsługi kolei zakładowych na terenie ich zakładów.

§ 83. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
w z. L. Chajn
Minister Zdrowia: J. Sztachelski

168

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 4 sierpnia 1954 r.

w sprawie warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych przez robotników nowoprzyjmowanych do stałej pracy w państwowych gospodarstwach rolnych i w państwowym gospodarstwie leśnym w ramach akcji osiedleńczej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. z 1947 r. Nr 66, poz. 414 i z 1950 r. Nr 20, poz. 170 oraz Nr 36, poz. 333) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepis § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 lutego 1951 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (Dz. U. Nr 9, poz. 72) nie dotyczy robotników nowoprzyjętych do stałej pracy w państwowych gospodarstwach rolnych lub w państwowym gospodarstwie leśnym, jeżeli zatrudnienie to podejmują jako nowoosiedleni w ramach akcji osiedleńczej prowadzonej przez właściwe organy państwowe.

§ 2. Robotnicy wymienieni w § 1 otrzymują zasiłek rodzinny od podjęcia pracy za każdy miesiąc kalendarzowy przepracowany w tym samym gospodarstwie.

§ 3. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1954 r.

2. Robotnikom nowoprzyjętym (§ 1) przed dniem 1. czerwca 1954 r. należy wypłacić zasiłek rodzinny za miesiąc maj, jeżeli przepracowali w tym miesiącu co najmniej 20 dni.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
w z. L. Chajn

169

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 23 sierpnia 1954 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 3 stycznia 1952 r. w sprawie kontroli seryjnej niektórych środków farmaceutycznych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 3 stycznia 1952 r. w sprawie kontroli seryjnej niektórych środków farmaceutycznych (Dz. U. Nr 2, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Następujące środki farmaceutyczne mogą być wprowadzane do obrotu po uprzednim poddaniu kontroli, zwanej w dalszym ciągu „kontrolą seryjną”, każdej wyprodukowanej w kraju bądź sprowadzonej z zagranicy serii danego środka farmaceutycznego:

- 1) surowice i szczepionki używane w lecznictwie ludzi, preparaty organoterapeutyczne, preparaty witaminowe preparaty arsenobenzenowe, antybiotyki oraz eter do narkozy,
 - 2) inne środki farmaceutyczne na podstawie decyzji Ministra Zdrowia wydanej na czas określony lub do odwołania, jeżeli dla danego środka nie została opracowana dokładna metoda produkcji albo wyposażenie wytwórni w sprzęt i aparaturę kontrolno-pomiarową jest nie wystarczające.
2. Minister Zdrowia może zwolnić wytwórcę lub importera od obowiązku poddawania kontroli seryjnej środka farmaceutycznego określonego w ust. 1 pkt 1 lub poszczególnych jego serii, jeżeli:
- 1) dla danego środka farmaceutycznego została opracowana dokładna metoda produkcji, a dotychczasowa produkcja tego środka odpowiada wymaganiom stawianym co do jego jakości,
 - 2) kwalifikacje fachowe personelu zatrudnionego w wytwórni oraz jej wyposażenie techniczne gwarantują należyłą jakość środka farmaceutycznego oraz
 - 3) laboratorium kontrolne wytwórni jest należycie wyposażone w sprzęt i aparaturę kontrolno-pomiarową, a badania jakości środka farmaceutycznego w wytwórni są dokonywane według metod stosowanych w placówce naukowo-badawczej, do której zadań należy przeprowadzanie badań nad środkami farmaceutycznymi.
3. Serią w rozumieniu rozporządzenia jest ilość środka farmaceutycznego poddana równocześnie całkowitemu procesowi wytwórczemu, gwarantującemu jego jednorodność.
 4. Importerem w rozumieniu rozporządzenia jest instytucja, która udzieliła przedsiębiorstwu handlu zagranicznego zamówienia na sprowadzenie z zagranicy środka farmaceutycznego.”;
- 2) § 5 otrzymuje brzmienie:
- „§ 5. 1 Na opakowaniu środka farmaceutycznego poddanego kontroli seryjnej, w którym środek ten zostaje wprowadzony do obrotu, umieszcza się zaopatrzoną w numer kontrolny opaskę koloru szarozielonego, wykonaną z papieru miękkiego i trwałego, o wymiarze 15 cm × 1,2 cm, sporządzoną według wzoru stanowiącego załącznik nr 1, lub o wymiarze 5 cm × 1,2 cm, sporządzoną według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.
2. Od umieszczenia opaski na opakowaniu (ust. 1) można odstąpić w przypadku, gdy dana seria środka farmaceutycznego jest przeznaczona dla zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej lub aptek zakładowych, a dostarczenie tego środka jest sprawą szczególnie pilną. W takim przypadku należy do dostarczonego środka dołączyć zaświadczenie o przeprowadzonej kontroli.
 3. Cała seria środka farmaceutycznego poddana kontroli seryjnej powinna posiadać jednakowe stężenie oraz być umieszczona w jednakowych opakowaniach bezpośrednich.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 22 maja 1954 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12 kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalinoogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3.